

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/166/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118206334
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5118206334.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v spore žalobkyne: N. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXXX/X, X., adresa pre doručovanie G. XXXX/XX, X., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Chlapík s.r.o., so sídlom Sládkovičova 13, Žilina, IČO: 47 232 072, proti žalovaným: 1/ K. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXXX/X, X., 2/ Ing. I. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, X., 3/ P. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, O., žalovaní 1/ až 3/ právne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Kvetoslava Kolínová, s.r.o., so sídlom Národná 10, Žilina, IČO: 47 240 997, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 17C/25/2018-488 z 26. júna 2019, takto

rozhodol:

Odvolanie žalobkyne voči časti výroku I., ktorým bolo rozhodnuté o zrušení výroku uznesenia o neodkladnom opatrení z 27.04.2018, č.k. 17C/25/2018-49 o priznaní žalobkyni voči žalovaným v rade 1/,2/ a 3/ nároku na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu 100 %, o d m i e t a.

Výrok II., ktorým bol žalovaným proti žalobkyni priznaný nárok na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení v rozsahu 100 % p o t v r d z u j e.

Žalovaným 1/, 2/ a 3/ p r i z n á v a voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd vo výroku I. rozhodol o zrušení uznesenia o neodkladnom opatrení z 27.04.2018 č.k. 17C/25/2018-49, ktorým bola žalovanej 1/ uložená povinnosť zdržať sa konania k vyprataniu žalobkyne z tam označených nehnuteľností nachádzajúcich sa v k. ú. Strečno, ďalej bola uložená povinnosť strpieť užívanie týchto nehnuteľností žalobkyňou a zdržať sa prenájmu týchto nehnuteľností. Rovnaké povinnosti boli uložené aj žalovanému 2/ s tým , že navyše mu bol zakázaný vstup do týchto nehnuteľností. Žalovanému 3/ bol len zakázaný vstup do týchto nehnuteľností. Týmto uznesením o nariadení neodkladného opatrenia (ktoré bolo napadnutým uznesením zrušené) bol žalobkyni priznaný nárok voči žalovaným 1/,2/ a 3/ na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu 100 % a žalobkyni bola uložená povinnosť v lehote do 30 dní od jeho právoplatnosti podať žalobu vo veci samej na okresný súd. Výrokom II. napadnutým uznesením okresný súd žalovaným proti žalobkyni priznal náhradu trov konania o neodkladnom opatrení v rozsahu 100 %.

2. Okresný súd uznesením z 27.04.2018 vyhovel návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia. Uvedené uznesenie bolo ako vecne správne potvrdené Krajským súdom v Žiline, ktorý rozhodoval o odvolaní žalovaných. Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia nadobudlo právoplatnosť 30. septembra 2018. Okresný súd zistil lustráciou v súdnych spisoch, že žalobkyňa v určenej lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia si nespĺnila v ňom

uloženú povinnosť a nepodala žalobu vo veci samej. Vychádzajúc z ust. § 336 ods. 3 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „CSP“), keďže žalobkyňa v súdom určenej lehote nepodala žalobu vo veci samej, v celom rozsahu uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia, vrátane výrokov o trovách konania, zrušil. Podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP rozhodol o nároku na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení. Vychádzal z procesného zavinenia žalobkyne na zrušení uznesenia o neodkladnom opatrení, na základe ktorého jej vznikla povinnosť zaplatiť trovy tohto konania žalovaným.

3. Proti tomuto uzneseniu do výroku I. v časti zrušenia priznaných trov konania a do celého výroku II. podala žalobkyňa odvolanie a žiadala, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie v časti výroku I. o zrušení priznaných trov konania a vo výroku II. a zachoval účinky nariadeného neodkladného opatrenia. Uviedla, že povinnosť podať žalobu vo veci samej si nespĺnila, nakoľko už prebiehalo konanie o žalobe, ktorú podala žalovaná 1/ K. Y. a domáhala sa ňou voči jej osobe určenia neplatnosti zmlúv o nájme, ktorých platnosť bola aj rozhodujúcim predmetom konania jej zamýšľaného žalobného návrhu. Skutočnosť, že si túto povinnosť nemohla vzhľadom na už podanú žalobu žalovanou 1/ splniť, konštatoval aj sudca v uznesení Okresného súdu Žilina zo 06.02.2019, ktorým rozhodol o zrušení uznesenia vyššieho súdneho úradníka z 21.12.2018, ktorým bolo zrušené uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia z 27.04.2018 pre nepodanie žaloby vo veci samej. Konštatoval, že nie je možné, aby bola z procesného hľadiska sankcionovaná pre nesplnenie povinnosti podať v určenej lehote žalobu, keď táto už bola skôr podaná žalovanou 1/. Žalobkyňa ďalej uviedla, že medzi tým konanie o žalobnom návrhu žalovanej 1/ vedené pod sp. zn. 7C/39/2018 bolo uznesením z 08.01.2019 zastavené pre nesplnenie poplatkovej povinnosti žalovanou 1/. Zastavenie tohto konania teda sama nezavinila. Uznesenie o neodkladnom opatrení nezrušil okresný súd pre jej neúspech, e pre jej procesné zavinenie na zastavení konania sp. zn. 7C/39/2018, ale podľa § 336 ods. 3 CSP z dôvodu, že nepodala v lehote žalobu vo veci samej. Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho a neúplne zisteného skutkového stavu. Súd si pred rozhodnutím nedostatočne lustraval v súdnych spisoch a nezistil, že žalovaná 1/ ako žalobkyňa podala 29.03.2019 (krátko po rozhodnutí odvolacieho súdu vo veci 7C/39/2018) voči jej osobe návrh na vypratanie nehnuteľností vedený pod sp. zn. 32C/31/19. V tomto prípade ide o totožnosť strán sporu, pričom nie je rozhodujúce hľadisko procesného postavenia účastníkov a totožnosť predmetu sporu. Znovu je predmetom užívanie nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX v k. ú. D. vyplývajúci z nájomných zmlúv uzatvorených medzi stranami sporu. Žalobkyňa poukazovala na ust. § 159 CSP, v zmysle ktorého už konanie vedené pod sp. zn. 32C/31/2019 bráni tomu, aby prebiehalo na súde iné konanie v tej istej veci v zmysle jej žalobného návrhu. Žalobu vo veci samej nepodala, pretože mala vedomosť o novo podanej žalobe zo strany žalovanej 1/ a opätovne považovala svoj prípadný nárok uplatňovaný z rovnakých skutkových okolností za totožný s predmetom sporu vyplývajúcim zo žaloby žalovanej 1/.

4. Žalovaní 1/ až 3/ sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu (§ 379 CSP) a z dôvodov podaného odvolania (§ 380 CSP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) odvolanie žalobkyne voči časti výroku I., ktorým bolo zrušené uznesenie o neodkladnom opatrení vo výroku o trovách konania odmietol podľa § 386 písm. c/ CSP ako odvolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné a výrok II. napadnutého uznesenia okresného súdu podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Aktuálna procesná právna úprava CSP voči uzneseniu vo svojej podstate odvolanie nepripúšťa. Pripúšťa ho len v tých prípadoch, ktoré sú v taxatívne vypočítané v ust. § 357 CSP. V uvedenom ustanovení sa nenachádza uznesenie o zrušení neodkladného opatrenia podľa § 366 ods. 3 CSP. Potom, keďže takéto uznesenie sa v tomto výpočte nenachádza, nie je proti uzneseniu o zrušení neodkladného opatrenia pre nepodanie žaloby vo veci samej odvolanie prípustné a krajský súd z toho dôvodu odvolanie žalobkyne voči časti výroku I. odmietol ako odvolanie, ktoré smerovalo voči rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

7. Ďalej sa odvolací súd zaoberal posúdením dôvodnosti odvolania žalobkyne voči výroku II. o nároku na náhradu trov konania. Po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

8. Okresný súd pri rozhodovaní o trovách konania analogicky použil ust. § 256 ods. 1 CSP upravujúce trovy zavinené stranami. Ustanovenie § 256 CSP vychádzajúc zo zásady zavinenia určuje, že trovy

je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila zastavenie konania. Pojem procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, t.j. podľa procesného výsledku konania. Teda, ak došlo k zrušeniu uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia pre nesplnenie povinnosti žalobkyne podať žalobu vo veci samej, pre jej „správanie“ (opomenutie splnenia povinnosti) muselo byť napadnuté uznesenie zrušené, žalobkyňa je tak nositeľkou povinnosti nahradiť žalovaným trovy tohto konania. Žalobkyňa tvrdila, že si uvedenú povinnosť nemohla splniť z dôvodu prebiehajúceho ďalšieho konania o vypratanie sporných nehnuteľností, a v prípade podania jej žaloby by išlo o žalobu v totožnej veci, čo CSP nepripúšťa. Odvolací súd však poukazuje na skutočnosť, že okresný súd vychádzal z toho, že predchádzajúce konanie, ktoré rovnako neiniciovala žalobkyňa, ale ktorú skutočnosť považoval za splnenie žalobkyňou uloženej povinnosti bolo zastavené. Žalobkyňa však mala vedomosť o tom, keďže bola účastníčkou tohto konania, že predmetné konanie bolo zastavené, a to najneskôr ku dňu právoplatnosti, k 31.01.2019. Keďže od tohto obdobia žalobu nepodala, okresný súd postupoval správne, keď uvedenú pasivitu žalobkyne považoval za zavinené konanie, pre ktoré došlo k zrušeniu uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia. Skutočnosť, na ktorú poukazovala žalobkyňa, a to, že prebieha konanie o vypratanie nehnuteľností, ktorých sa týkalo aj zrušené neodkladné opatrenie, nemá na túto okolnosť vplyv. Konanie vo veci 32C/31/2019 bolo podané až 29.03.2019, t.j. po uplynutí 2 mesiacov po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania vo veci 7C/39/2018. Počas tohto obdobia mohla žalobkyňa žalobu o vypratanie podať. Vychádzajúc z týchto záverov krajský súd preto uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalovaným podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP ako strane v odvolacom konaní úspešnej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu proti neúspešnej žalobkyňi.

10. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).